

Conversation with
A

A

and

B

Lim Kyung Yong

B B

A

B

A

A B

B B A

A

B

A

B

A A A

B

A

B

B

A

B

A

A

B

B

B

A

B

B

B

B B A

B

A

A

B

B

B

A

B

B

A

A

B

A

B

A

A

B

A

A

B

B

A

A

B

B

B

A

A

A

A

B

B

B

A

B

A

A

B

A

A

Recently, there seems to be a lot of interest in publishing^[1] in Korea. The number of small bookshops has increased a lot, and there seem to be a lot of exhibitions and projects for publishing recently.

A

I see. In fact, I've heard that making a book has a healing effect like having a mental consultation. Anyway, it takes a lot of effort to publish a book. But neither the publisher nor the author has much reward from it. The author's revenue is about 10% of the total, and the books aren't selling as much as they used to, so you can expect very little unless it is a bestseller. It's very little money if you think about the effort it takes to publish a book. Books are products with poor profit structure. So why do people want to make books like that?

[1]
In this conversation, the term publishing frequently appears, mainly sharing the following features: [1] small distribution (less than 1,000 copies), [2] publication which is distributed through small bookshops or art book fairs rather than large offline and online bookshops, [3] planned and distributed by individuals or collectives not publisher as company. Although there are no clearly defined terms, they are usually called small publishing, independent publishing, self-publishing, and are mainly made and distributed in the field of art, design, literature, etc.

B

Yes, that's right. In the past, if there was someone who wanted to publish a book, he/she would pay the publisher to make a book. It is called a vanity press. Famous writers we know have published so many books. Lewis Carroll's *Alice's Adventures in Wonderland* is also a vanity press. Usually, these kinds of books tend to be self-satisfied, not distributed in the general market. But the independent publishing that is now being made is a publishing culture in that it forms a small market. So, many people are making and distributing books through this area.

B

People publish and distribute books for various reasons. But I think there are two main ways to make a book. The first is to create an object called a book, and the second is to deliver a message or content through a book. In fact, they are closely intertwined and there is no need to separate them. But recently, for independent publishers, I think they're starting to think about these two things separately. Of course, since the early 1900s, Surrealism and Conceptual artists have used the properties of books as objects to work on, but I think these properties of books have weakened a lot as it is possible to produce and consume them in large quantities. But the important thing is that if you decide to make a book, you can decide what kind of book you can make, and that decision can affect its nature. It's like there's an alternative to the life of a book. In the past, the life of a book was limited, I think it has become very diverse now. I think technology across the past, present, and future played an important role in this change.

One of the most popular products, Risography is the use of past technology in the context of today. And there are a lot of cases where past technologies, such as Print On Demand (POD) and Mimeograph, are used in new ways. Of course, most books are made with offset printing, but now there are quite a variety of options. This choice is important because it implicitly reveals the attitude of the book. I think it's better to look at e-books in this respect. It doesn't matter whether e-book is a new technology that can replace paper books, but as the new category of book, it has increased the possibility of book for producing and distributing knowledge. That's very, very positive.

A

Are there any negatives?

A

But the reality is a little different. There is an institution called 'Publication Industry Promotion Agency of Korea', and as the name suggests, it has various support projects related to publishing. It is a small publishing content support project for small and medium-sized publishers, and about 100 publishers will be selected and 5,000 USD will be paid for production and design. In fact, if it is funded by a public fund, it's probably better to give it to a place of experimentation than commercial and popular content, but the reality is not. If you look at the selected books, they are enough to be published by a large publishing company.

A

That reminds me of TED and SNS. Can't the Internet spread its ideas much easier and cheaper than paper media?

A

I still don't think the question of why it should be a paper book has been solved. For example, due to the coronavi-

B

To be honest with you, I think there are few negatives. More diverse ideas need to be delivered to different people in different ways. People tend to trust books. It's a relationship that's been built for a long time. If we can hack into these properties of a book, we can take a bookish object and deliver a radical or experimental message that we want to do in it. One of the biggest advantages of independent publishing is its attributes.

B

Yes, but what's interesting is that readers are much more radical than administrators and cultural curators. Readers understand new attempts and love them. We make books into attractive products to sell them. But there are so many different readers, right? They choose books for different reasons. Of course, there are bestsellers, which accounts for most of the revenue, but there's a lot of books out there. I think the process of planning and producing books should be cheaper and easier. We need a medium that's cheaper and easier to spread our ideas to others, and I think the small publishing movement is playing a role to some extent now.

B

That's true. But we always have to think about areas where ideas can spread. Just because you create a Twitter account right now and post hundreds of tweets doesn't mean it's influential. The same goes for Instagram. Many people run YouTube channels, but not all YouTube channels are influential. In fact, you need some kind of territory to spread a message. For example, if you want to listen to the broadcast on FM radio, you need to tune in to a certain frequency. You have to adjust the frequency of the radio receiver to make the broadcast that you want, right? Every station has its own frequency. And the audible frequency that people can hear is 20~20,000 Hz, and I think independent publishing is a medium that delivers their voices in areas outside of the audible frequency.

rus, a considerable number of art book fairs have been cancelled or only conducted online. I'm very curious about how the "online" art book fair will proceed. For example, I usually have some events at a bookshop, but because of the coronavirus, we're doing a reading program through Zoom. As we hold events through Zoom, we can see the advantages of online communication. Because there is no physical distance, I think direct communication is possible. And this structure seems to be an advantage for independent publishing.

For example, if we go to someone's lecture, it's to learn something. The vertical hierarchy is working here. But online, if I don't want to hear it, I can log out right away, and I think there's a kind of inversion between the speaker and the listener. This is in line with the essential part of the art book fair. A typical book fair regards publishing as an industry. Of course, publishing is an industry and buying and selling books is probably the essence of book fairs. But the art book fair has a vague boundary. Buying and selling books is the most important activity, but the person who bought the book this year may participate as a contributor next year.

In Korea, people make many small publications with crowdfunding. I think crowdfunding is also a very interesting phenomenon, and it can be read as an interesting place where the position between consumers and producers becomes ambiguous. Because crowdfunding takes place before a book is made. The book itself can constantly change with the input of potential consumers. It's quite interesting to watch that process of changing. Just as crowdfunding works on the attributes of online, the online art book fair will be just a boring online store unless it exploits the attributes online.

We'll be able to talk more about the reason why it's a paper book in a little while. Instead, let's talk a little bit more about the independent publications that are now being made.

A

What is the Biedermeier era?

B

If you look at the publications that are being made these days, they give you the impression of a minor version of the existing commercial publications. They don't seem to recognize that much of the difference between independent publications and commercial one. And there are also critics of this culture as a sign of the new Biedermeier era.

B

It's an art movement that spread around Austria in the mid-1800s. The middle class fostered by the Industrial Revolution actively intervened in art, which greatly affected art production and distribution. And there were a lot of wars and political events at the time, and people who were fed up with history and politics were interested in personal and internal things, and they had a lot of influence on art. Recently, some people said that it is a new Biedermeier era because people are more concerned about personal or trivial things such as interior design, food, furniture, and fashion instead of grand narratives and politics. In fact, most of the small publications that are being made today are mainly about themselves and their

surroundings. It's very different compared to the 1980s and 1990s when books and magazines, mostly dealing with political propaganda and social reform, were popular in Korea.

A

I think it makes sense to some extent, but there is no need to see it as a negative. Nowadays people tend to dislike thinking about serious things. But ethics always work on a personal or social level. You have faith or value that you believe in. It could be money, it could be honor, it could be a cat. And I think publishing is one of the most important media to understand that trend. What I'm interested in is, then, in what ethical attitude is this publishing culture developing? The Biedermeier era is a movement that emerged by the needs of the times, and in a positive way, there are more people who understand and consume art, and as art becomes an industry, a lot of people are involved in art. It's like self-publishing today.

B

In the Biedermeier era, furniture, interior decoration, and architecture were mainly developed, but it seems to have broken the hierarchy of art to some extent. It is not easy to judge whether furniture can be regarded as art. But at least people have come to appreciate the value of furniture. The same goes for books. You can imagine that the book is not just a messenger of knowledge and information, but there are various values in it. I'm not saying that I'm criticizing a lot of independent publications for staying on a personal topic. It's also connected to the ethical attitudes you just mentioned, and I'm afraid that the ethical attitudes of independent publications are now at the level of political correctness.

A

But what I find interesting about independent publishing is that this culture is global. We are only talking about the situation in Korea, but when we think about it with Asia, Europe, and the United States, things are much more diverse. And there's actually a cross-border market forming. Although somewhat daunted by the coronavirus, art book fairs have recently been organized and activated in major Asian cities. In that respect, many political zines are created in Hong Kong now, and they are playing their part in the political movement. The same goes for Korea. Korea is a very dynamic society and social conflict is quite severe now. This situation is revealed in many ways in independent publications. Whether it's amplifying the conflict or fleeing it, most independent publications are represented by various reactions to the society in which we live today. That's why it's interesting to see art book fairs involving independent publishers from various countries. We believe that we live at the same time, but there are various temporalities in the art book fair.

B

That's right. In fact, cats seem to dominate this culture, but there's a wide variety of cats, not just one. And there's a mutant cat. Among the art book fairs in Seoul, there is an event called *Unlimited Edition*. Since the place is limited and many people want to participate every year, a lot of teams are eliminated. On the bright side, it's evidence that so many differ-

ent people want to make their own books, but at the same time, we can think that the peripherals are emerging in areas that we think as alternatives. What's interesting is that such eliminated teams made small fairs outside the museum where the *Unlimited Edition* is held. In this way, it's evidence that there's competition and differentiation in this culture.

A

So, is it important to have a very wide spectrum that includes space outside of this audible frequency?

B

No. Then it won't be anything. The audible frequency we can hear is limited. We can't hear the very low sounds that dolphins and bats produce. In the world we live in, we have our own limited spectrum. Our sense of perception is limited. If you use frequency as a metaphor, there's no frequency that can satisfy both dolphins, bats, and humans. We are all different, and we choose books from different desires and needs. Some want to experiment with the properties of a book, and some just want to read a martial arts novel on their way to and from work. Someone wants to spread the social agenda with books. There are also people who want to instigate and make someone move with books. So books are being planned, produced, and distributed in their own area. Self-publishing really made that area a reality.

A

Is such a reality positive?

B

The reactions of people who meet independent publications are interesting. *Can this be a book, too? Can this speculative content be a book? I think I can draw graffiti like this.* There's a variety of reactions, and most people imagine themselves as the author of this book. We don't think like that when we see a best-seller in a big bookshop, do we? In fact, men are still at the center of the Korea publishing industry. We need to listen to a wider variety of stories, and I think we're prepared for that. Social underdogs, women, immigrants, etc. There are a lot of people we need to listen to. I think the primary role of independent publishing is to raise the voices of people who are not well-seen in society, who have low voices. And once it's done to a certain extent, we have to pay attention to other beings.

A

What does that mean?

B

The only media that can make your imagination a reality may be publishing. And books always tend to become a reality outside of what we imagine. For example, when someone plans a book, there will be a shape of the book that they imagine. Because making a book is a series of choices, these choices come together to form a book. But if you look at the books delivered by the print shop, you can always see that they are beyond that imagination. I don't think it's an error. Of course, it wouldn't happen if you were a large publisher that makes dozens of books a month. But if you put the book in a very small print shop on a budget of about 300 USD, you'll understand what that means.

We see it, we touch it, we perceive it, we feel it. We can understand the book through our senses, which we usually think of as a coincidence. But I don't think it's a coincidence. Coincidence is still an area we can recognize. But I think there are other features that we can only experience through independent publishing. An easy example is this. Suppose you don't know Korean, but your friend gave you a Korean book. I'm sure you can't understand this. But you can experience it in a different way. If we push ahead with this a little bit more, I think we can make this assumption. Any community with completely different cultures and contexts, even if they are intelligent objects outside the Earth, has the potential to talk about a certain book if they have a sensory organ. That sounds ridiculous, doesn't it?

Recently, I read a book called *The Three-Body Problem*, written by Chinese SF writer Liu Cixin, and it shows a scene from outer space that sends a material of 11 dimensions to Earth. I can't imagine 11 dimensions, but even a small nano-scale material can expand into an infinite space if it is unfolded. Some things affect us more than three dimensions. Independent publishing is a medium that talks to us in a very strange way, in areas we cannot understand and recognize. I think we still have to do a variety of experiments through this area. I think independent publishing is where the conventional wisdom about books begins to break down. And given the significance and importance of books in our society, if the project can be successful, we will be able to experience various victories in various areas of our society.

A

You're very optimistic. We started talking about independent publishing, but I think it ended quite vaguely. Thank you for your time today.

B

Actually, I'm not in such an optimistic situation, but I prefer to imagine it like that.

[*]

A and B live in Seoul and work related to publishing.

บทสนทนาระหว่าง

A

และ

B

อิม คยองยง

A

ดูเหมือนว่าในเกาหลีจะเกิดกระแสความสนใจในการตีพิมพ์¹ เพิ่มขึ้นในช่วงนี้ มีทั้งร้านหนังสือขนาดเล็กเกิดขึ้นมากมาย และเหมือนว่าในช่วงหลังมานี้ ก็มีนิทรรศการและโปรเจกต์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการตีพิมพ์อีกด้วย

A

เข้าใจแล้ว อันที่จริง เราเคยได้ยินว่าการทำหนังสือนั้นก็ให้ผลเชิงบำบัดเหมือนกับการไปขอคำปรึกษาปัญหาทางจิตใจ แต่อย่างนั้นก็เถอะ มันต้องใช้ความพยายามอย่างมากเลยในการจะตีพิมพ์หนังสือสักเล่ม ไม่ว่าจะป็นฝั่งสำนักพิมพ์เองหรือฝั่งนักเขียนเอง ก็เชื่อว่าจะได้รับผลตอบแทนมากมายจากสิ่งนั้น รายได้ของนักเขียนคิดเป็นเพียงสิบเปอร์เซ็นต์ของยอดขายทั้งหมด แล้วหนังสือก็ไม่ได้ขายดีเหมือนเมื่อก่อน ดังนั้นเราแทบจะคาดหวังไม่ได้เลย ยกเว้นหนังสือของเราจะขายดีติดอันดับ เงินที่ได้มันน้อยมากเมื่อเทียบกับความพยายามที่ลงทุน

B

ใช่แล้ว ถ้าเป็นเมื่อก่อน เกิดมีใครอยากพิมพ์หนังสือเล่มของตัวเองขึ้นมา เขา/เธอจะต้องจ่ายเงินให้กับสำนักพิมพ์เพื่อพิมพ์หนังสือให้ โมเดลการตีพิมพ์แบบนี้เรียกว่า Vanity Press นักเขียนชื่อดังหลายๆ คนที่พวกเรารู้จัก และมีผลงานหนังสือหลายต่อหลายเล่ม เช่น หนังสือ *อลิซผจญภัยในดินแดนมหัศจรรย์ (Alice's Adventure in Wonderland)* ของ ลูอิส แคร็รอล (Lewis Carroll) ก็เคยถูกตีพิมพ์ขึ้นด้วยโมเดลแบบ Vanity Press เหมือนกัน หนังสือประเภทนี้มักจะเป็นงานพิมพ์ที่เน้นการสร้างความพึงพอใจให้ตัวเอง ไม่ได้ทำเพื่อเผยแพร่ในตลาดทั่วไป ต่างจากโมเดลการตีพิมพ์แบบอิสระที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ที่เป็นวัฒนธรรมการตีพิมพ์ซึ่งสร้างให้เกิดกลุ่มตลาดขนาดเล็ก มีคนมากมายที่ผลิตและเผยแพร่หนังสือของตัวเองในกลุ่มตลาดเหล่านี้

1 คำว่าการตีพิมพ์ (publishing) ที่ปรากฏขึ้นบ่อยครั้งในบทสนทนาี้ จะมีลักษณะร่วมโดยหลักๆ คือ

- 1 เป็นการตีพิมพ์จำนวนน้อย (น้อยกว่า 1,000 เล่ม)
- 2 สิ่งพิมพ์ที่ถูกจัดจำหน่ายโดยร้านหนังสือขนาดเล็กหรือเทศกาลหนังสือศิลปะ มากกว่าจะเป็นร้านหนังสือขนาดใหญ่ ทั้งในรูปแบบหน้าร้านและบนร้านค้าออนไลน์
- 3 ถูกวางแผนหรือจำหน่ายโดยบุคคลหรือกลุ่มที่ไม่ใช่สำนักพิมพ์ในรูปแบบบริษัท ทั้งนี้ แม้จะไม่มีคำจำกัดความที่ตายตัว แต่พวกมันมักจะถูกเรียกว่าการตีพิมพ์ขนาดย่อม/เล็ก (small publishing) การตีพิมพ์อิสระ (independent publishing) การตีพิมพ์ด้วยตนเอง (self-publishing) และส่วนใหญ่แล้วสิ่งพิมพ์เหล่านี้มักจะถูกผลิตและเผยแพร่ในสนามของศิลปะ การออกแบบ วรรณกรรม เป็นต้น

ลงแรงไปในการตีพิมพ์หนังสือสักเล่ม หนังสือก็คือ
สินค้าที่มีโครงสร้างทางกำไรต่ำ แต่ถึงอย่างนั้น
ทำไมผู้คนยังต้องการที่จะทำหนังสือกันอยู่?

B

ผู้คนตีพิมพ์และเผยแพร่หนังสือด้วยหลายเหตุผล
แต่เราคิดว่ามีสองวิธีหลักๆ ในการทำหนังสือ หนึ่ง
คือสร้างวัตถุที่เรียกว่าหนังสือ และสองคือสื่อ
ใจความและเนื้อหาผ่านหนังสือเล่มนั้น อันที่จริง
ทั้งสองวิธีนี้ยึดโยงกันอยู่อย่างใกล้ชิดและไม่จำเป็นต้อง
แยกออกจากกัน แต่ในช่วงหลังๆ มานี้เราคิดว่า
ผู้จัดพิมพ์อิสระเริ่มจะคิดถึงสองวิธีนี้แบบแยกออก
จากกัน แน่نونว่าตั้งแต่ช่วงต้นยุคทศวรรษ 1900
ศิลปะแนวเหนือจริง (Surrealism) และศิลปินเชิง
แนวคิด (Conceptual Artist) ได้มีการใช้งาน
คุณลักษณะของหนังสือในฐานะวัตถุสำหรับสร้างงาน
ศิลปะ แต่เราคิดว่าคุณลักษณะต่างๆ ของหนังสือที่
เคยถูกใช้งานในยุคนี้ได้อ่อนกำลังลงไปมาก หลังจาก
ที่เราสามารถผลิตและซื้อหนังสือในจำนวนที่มาก
ได้ สิ่งสำคัญอยู่ที่ถ้าหากคุณตัดสินใจแล้วว่า
จะทำหนังสือ คุณสามารถเลือกได้ว่าคุณอยาก
ทำหนังสือประเภทไหน โดยการตัดสินใจเหล่านั้น
จะส่งผลกระทบต่อธรรมชาติของหนังสือเล่มนั้นๆ
มันเหมือนกับที่เราได้สร้างทางเลือกอื่น
ให้กับชีวิตของหนังสือ ถ้าเป็นเมื่อก่อน
ชีวิตของหนังสือจะมีกรอบจำกัดอยู่
ในวันนี้เราคิดว่ามันมีความหลากหลายมากขึ้นแล้ว
เราคิดว่าเทคโนโลยีที่เชื่อมอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงนี้

หนึ่งในเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างวิเศษ
ก็เป็นการนำเทคโนโลยีในอดีตกลับมาใช้ใหม่
ภายใต้บริบทปัจจุบัน มีตัวอย่างมากมายที่นำ
เทคโนโลยีในอดีตอย่างเช่น การพิมพ์หนังสือตาม
จำนวนที่ใช้งานจริง ด้วยระบบการพิมพ์
ดิจิทัล (Print on Demand – POD) หรือเครื่อง
โรเนียวในยุคก่อน (Mimeograph) ที่ถูกนำมา
ใช้งานใหม่ จริงอยู่ว่าหนังสือส่วนมากพิมพ์
ด้วยการพิมพ์ออฟเซต แต่ในปัจจุบันมีทางเลือก
มากขึ้น ทางเลือกเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญเพราะมัน
จะบอกให้เห็นถึงทัศนคติและบุคลิกของหนังสือ
เล่มนั้นโดยปริยาย เราเลยคิดว่าเป็นการดีที่

ที่จะมองอีบุ๊กในมุมมองนี้ มันไม่ได้เกี่ยวเลยว่าอีบุ๊กเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่จะเข้ามาแทนที่หนังสือเล่มหรือเปล่า แต่ถ้าเรามองมันในฐานะหมวดหมู่ใหม่ของหนังสือ มันก็เป็นการขยายความเป็นไปได้แบบใหม่ๆ เพื่อผลิตและเผยแพร่ความรู้ ก็ต้องขอบคุณสถานการณ์นี้ทำให้มีเรื่องราวมากมายในการตีพิมพ์ เป็นเรื่องที่ดี ดีมากๆ

A

แล้วมีข้อเสียบ้างไหม?

A

แต่ในความเป็นจริงมันต่างออกไปนิดหน่อย อย่างการมีสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์แห่งเกาหลี (Publication Industry Promotion Agency of Korea) และเหมือนกับชื่อที่เขียนไว้เลย คือสถาบันที่สนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการตีพิมพ์ สนับสนุนผู้ผลิตสิ่งพิมพ์ขนาดเล็กและสำนักพิมพ์ขนาดเล็กถึงขนาดกลาง โดยสำนักพิมพ์ที่ได้รับเลือก 100 แห่งจะได้รับเงินสนับสนุน 5,000 ดอลลาร์เป็นค่าผลิตและค่าออกแบบรูปเล่ม ถ้าหากเป็นเงินที่ให้โดยทุนสาธารณะ มันก็คงจะดีกว่าถ้าเขาให้ทุนกับงานเชิงทดลองแทนที่จะเป็นงานเชิงพาณิชย์หรือเนื้อหาที่ได้รับความนิยมอยู่แล้ว แต่ความจริงมันไม่ใช่อย่างนั้นเลย ถ้าดูบรรดาหนังสือที่ถูกคัดเลือกมา จะพบว่าเนื้อหาเหล่านั้นถูกนำไปตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์รายใหญ่ได้สบายๆ

B

พูดตรงๆ เลย เราคิดว่ามันมีข้อเสียอยู่บ้าง เพราะยิ่งไอเดียหลากหลายเท่าไร ยิ่งต้องการการส่งต่อให้ถึงกลุ่มคนที่มีความหลากหลายด้วยรูปแบบที่แตกต่างกันมากขึ้นเท่านั้น ผู้คนมักจะเชื่อถือหนังสือ ความสัมพันธ์นี้ถูกสานขึ้นมาเป็นเวลานาน ถ้าเราสามารถแยกคุณลักษณะเหล่านี้ของหนังสือได้ เราก็สามารถใช้หนังสือเป็นวัตถุในการส่งสารอันสุดโต่งหรือส่งข้อความทดลองที่เราต้องการสื่อลงไปให้เล่ม หนังสือในข้อได้เปรียบที่สำคัญที่สุดของการตีพิมพ์อิสระคือคุณลักษณะของมันนี่แหละ

B

ใช่ แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือ เหล่านักอ่านกลับมีหัวที่ก้าวหน้ามากกว่าเหล่าผู้บริหารหรือว่าคิวเรเตอร์ฝ่ายวัฒนธรรมเสียอีก นักอ่านเข้าใจถึงความพยายามในวิถีแบบใหม่ๆ และรักหนังสือเหล่านั้น พวกเราทำหนังสือให้เป็นสินค้าที่น่าดึงดูดก็เพื่อการขาย แต่ฝั่งนักอ่านก็มีหลากหลายรูปแบบใช่ไหม? พวกเขาเลือกซื้อหนังสือด้วยเหตุผลที่ต่างกัน แน่แน่นอนว่ามันมีหนังสือที่ขายดีติดอันดับ ซึ่งคิดเป็นรายได้ส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีหนังสืออื่นๆ อีกมากมายที่นอกเหนือจากนั้น เราเลยคิดว่าขั้นตอนการวางแผนและการผลิตหนังสือควรจะต้องถูกลงและง่ายขึ้นกว่าเดิม เราต้องการสื่อที่มีราคาถูกลงและง่ายขึ้นแก่การเผยแพร่โอเดียของเราสู่คนอื่น เราคิดว่ากระแสความเคลื่อนไหวของกลุ่มการตีพิมพ์ขนาดเล็กจึงมีบทบาทสำคัญในเวลานี้

A

พูดแล้วก็ชวนให้นึกถึงแพลตฟอร์มความรู้อย่าง TED หรือแพลตฟอร์มเครือข่ายโซเชียล (Social Networking Service – SNS) คำถามคือ อินเทอร์เน็ตไม่ใช่สิ่งที่ทำให้การส่งต่อความรู้ได้ง่ายกว่าและถูกกว่าสื่อสิ่งพิมพ์หรือ?

B

ก็จริง แต่เราต้องคิดเสมอถึงพื้นที่ที่โอเดียเหล่านั้นจะสามารถแพร่กระจายไปได้ การที่คุณสร้างบัญชีทวิตเตอร์ขึ้นมาตอนนี้ แล้วทวิตไปร้อยทวิต ไม่ได้จะหมายความว่าบัญชีของคุณจะมีอิทธิพลทางความคิดนะ เหมือนกันกับอินสตาแกรม หรือหลายคนที่มีช่องยูทูบ ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกช่องในยูทูบจะมีอิทธิพลเช่นกัน เพราะในความจริงคุณต้องมีฐานที่มั่นบางอย่างเพื่อกระจายสารที่ต้องการจะสื่อออกไป ตัวอย่างเช่น ถ้าหากคุณต้องการฟังรายการบนวิทยุกระจายเสียงในคลื่น FM คุณจะต้องจูนหาคลื่นความถี่อย่างเจาะจง คุณต้องหมุนคลื่นความถี่ของตัววิทยุให้ตรงกับช่องที่คุณต้องการใช่ไหม? ทุกสถานีวิทยุมีช่องเป็นของตัวเอง และความถี่เสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินจะอยู่ประมาณ 20–20,000 เฮิรตซ์ เราเองคิดว่าการตีพิมพ์อิสระก็เป็นสื่อตัวกลางที่ส่งเสียงไปยังพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากพิธีการได้ยินปกติของเรา

A

เราคิดว่าคำถามที่ว่าทำไมต้องเป็นหนังสือเล่มยังไม่ได้รับคำตอบ ยกตัวอย่างเช่น ด้วยวิกฤตไวรัสโคโรน่า มีเทศกาลหนังสือศิลปะจำนวนมากไม่น้อยที่ต้องยกเลิกไปหรือว่าย้ายไปจัดในรูปแบบออนไลน์ เราเองสงสัยมากเลยว่า เทศกาลหนังสือศิลปะ “ออนไลน์” ที่ว่านั้นจะเป็นอย่างไร เหมือนอย่างตัวเราเองที่ปกติก็จะจัดกิจกรรมในร้านหนังสือบ้าง แต่เพราะการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า พวกเราเลยต้องมาจัดกิจกรรมการอ่านทางออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom ซึ่งพอเราจัดกิจกรรมผ่านทาง Zoom ก็เลยได้เห็นข้อดีของการสื่อสารออนไลน์ และเพราะไม่มีระยะห่างเชิงกายภาพ การสื่อสารโดยตรงก็เกิดขึ้นได้ รูปแบบนี้เลยดูเหมือนจะเป็นข้อได้เปรียบสำหรับสำนักพิมพ์อิสระ

ยกตัวอย่างเพิ่ม ถ้าเราเดินทางไปฟังงานบรรยายเพื่อเป็นการเรียนรู้อะไรบางอย่าง การสื่อสารที่มีลำดับสูงต่ำจากผู้บรรยายถึงผู้ฟังมันก็กำลังทำงานอยู่ในพื้นที่นั้น แต่สำหรับช่องทางออนไลน์ ถ้าเราไม่ต้องการฟังสิ่งที่คนนั้นพูดอีกต่อไป เราก็สามารถลืดอกเข้าท่าออกได้เลยทันที ซึ่งเราคิดว่านั่นเป็นลำดับที่สวนทางกลับกันระหว่างผู้บรรยายและผู้ฟังสอดคล้องกับส่วนสำคัญมากๆ ของเทศกาลหนังสือศิลปะ โดยปกติ งานหนังสือทั่วไปถือว่าการตีพิมพ์เป็นอุตสาหกรรม ไล่ละที่ว่าการตีพิมพ์ก็คืออุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง และการซื้อและการขายคงจะเป็นหัวใจสำคัญของงานหนังสือทั่วไป แต่สำหรับเทศกาลหนังสือศิลปะ ขอบเขตไม่ได้ชัดเจนเช่นนั้น การซื้อและการขายยังเป็นกิจกรรมสำคัญที่สุด แต่ต่างกันตรงที่คนซื้อหนังสือในปีนี้อาจจะกลายเป็นผู้วางขายในปีหน้าก็เป็นได้

ที่เกาหลี มีหลายคนทำสิ่งพิมพ์ขนาดย่อมด้วยโมเดลระดมทุน เราคิดว่าการระดมทุนเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจมากเลยทีเดียว มันมองได้ว่าเป็นความน่าสนใจที่ที่ทางระหว่างผู้ซื้อและผู้ผลิตนั้นมีความคลุมเครือ เพราะการระดมทุนจะเกิดขึ้นก่อนที่หนังสือเล่มนั้นจะผลิต ตัวหนังสือเล่มนั้นเอง

เลยสามารถมีพัฒนาการไปได้เรื่อยๆ ตามความคิดเห็นของคนที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ซื้อ มันค่อนข้างน่าสนใจทีเดียวที่ได้เฝ้าดูขั้นตอนพัฒนาการเหล่านี้ เช่นเดียวกับการระดมทุนเพื่อเผยแพร่ทางออนไลน์ เทศกาลหนังสือศิลปะออนไลน์อาจจะเป็นแค่ร้านค้าออนไลน์สุดน่าเบื่อ เว้นแต่ว่าจะใช้ประโยชน์จากความ เป็นออนไลน์นั้น

เดี๋ยวก่อนเราค่อยกลับมาคุยกันต่อถึงเหตุผลว่าทำไมต้องเป็นหนังสือก็ได้นะ ตอนนี้อยากชวนคุยกันต่ออีกนิดเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์อิสระที่ถูกผลิตในปัจจุบันนี้กันดีกว่า

A

ยุคบีเดออร์ไมเออร์คืออะไรหรอ

B

ถ้าลองดูสิ่งพิมพ์ที่ผลิตกันออกมาในทุกวันนี้ มันจะให้ความรู้สึกว่าเป็นเหมือนเวอร์ชันย่อยของพวกสิ่งพิมพ์เชิงพาณิชย์ที่มีอยู่ตามท้องตลาด ดูเหมือนว่าคนจะไม่รู้ถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งพิมพ์อิสระและสิ่งพิมพ์เชิงพาณิชย์ทั่วไป และยังมีคนวิพากษ์ว่านี่เป็นวัฒนธรรมที่เป็นสัญญาณของยุคบีเดออร์ไมเออร์ (Biedermeier) ใหม่

B

ยุคบีเดออร์ไมเออร์คือกระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เกิดขึ้นทั่วประเทศออสเตรียในช่วงยุคกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 เหล่าชนชั้นกลางที่ได้รับผลพลอยได้จากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ได้เข้ามาแทรกแซงวงการศิลปะอย่างเต็มที่ ส่งผลต่อสร้างงานและการเผยแพร่ผลงานศิลปะในช่วงนั้นท่ามกลางการปะทุของสงครามและความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างดุเดือด กลุ่มคนที่เบื่อหน่ายกับประวัติศาสตร์และการเมือง หันมาสนใจแต่กับเรื่องส่วนตัวและตัวเอง โดยพวกเขาใช้อิทธิพลในศิลปะอย่างมาก ในช่วงระยะหลังมานี้บางคนก็บอกว่านี่เป็นยุคบีเดออร์ไมเออร์ใหม่ เพราะว่าผู้คนหันมาใส่ใจกับเรื่องส่วนตัวและของเล็กๆ น้อยๆ อย่างเช่นการตกแต่งภายในบ้าน อาหารเฟอร์นิเจอร์ และแฟชั่น แทนที่จะไปใส่ใจกับเรื่องในภาพใหญ่และการเมือง ซึ่งความจริงก็คือสิ่งพิมพ์

ที่ถูกตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ขนาดเล็กส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในวันนั้นก็ผลิตแต่ผลงานเกี่ยวกับตัวเองและสิ่งที่เกิดขึ้นรอบๆ พวกเขาทั้งนั้น มันต่างจากสิ่งพิมพ์ที่เป็นที่นิยมอย่างมากในเกาหลีช่วงยุค 1980 และ 1990 ที่ว่าด้วยโฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองหรือการปฏิรูปสังคม

A

เราคิดว่ามันก็สมเหตุสมผลในระดับหนึ่งนะ แต่มันก็ไม่มีควมจำเป็นที่จะต้องมองให้เป็นเชิงลบก็ได้ คนสมัยนี้มักจะไม่นชอบอะไรที่ซีเรียสจริงจัง แต่เรื่องจริยธรรมก็ยังทำงานอยู่เสมอไม่ว่าจะระดับบุคคลหรือสังคม คุณต้องมีศรัทธาหรือให้คุณค่ากับสิ่งที่คุณเชื่อ มันอาจเป็นเงิน อาจเป็นเกียรติยศ หรืออาจเป็นแมวสักตัวก็ได้ และเราก็คิดว่าสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุดในการเข้าใจเทรนด์นี้ สิ่งที่เราสนใจคือวัฒนธรรมสื่อสิ่งพิมพ์นี้กำลังพัฒนาไปสู่เจตคติในจริยธรรมแบบไหนกัน? ยุคปีเตอร์ไมเออร์เป็นกระแสความเคลื่อนไหวที่เกิดจากความต้องการในช่วงเวลานั้น ในแง่บวก มีผู้คนอีกมากที่เข้าใจและเสพศิลปะ และเมื่อศิลปะได้กลายเป็นอุตสาหกรรม ก็มีคนจำนวนมากที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานศิลปะ เหมือนการทำสิ่งพิมพ์ด้วยตัวเองในปัจจุบันนี้

B

ในยุคปีเตอร์ไมเออร์ เฟอร์นิเจอร์ การตกแต่งภายใน และงานสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนา แต่ดูเหมือนว่าจะเข้าไปทำลายลำดับชั้นของศิลปะในบางส่วน ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะตัดสินว่าเฟอร์นิเจอร์สามารถนับเป็นงานศิลปะได้หรือไม่ แต่อย่างน้อยผู้คนที่ชื่นชมในคุณค่าของเฟอร์นิเจอร์ชิ้นนั้นๆ เช่นเดียวกับหนังสือ คุณน่าจะพอนึกออกว่าหนังสือไม่ได้เป็นเพียงสื่อกลางส่งข้อมูลความรู้ แต่มันมีคุณค่าสารพัดอยู่ในนั้น เราไม่ได้จะบอกว่าเรากำลังวิจารณ์ที่งานสิ่งพิมพ์อิสระส่วนใหญ่ทำแต่เรื่องส่วนตัวนะ มันเป็นการเชื่อมต่อกันถึงเจตคติที่คุณเพิ่งพูดถึง และเรากลัวว่าเจตคติเหล่านั้นของสิ่งพิมพ์อิสระในเวลานี้มันอยู่ในระดับของความถูกต้องทางการเมือง

A

แต่สิ่งที่เราพบว่าน่าสนใจเกี่ยวกับการตีพิมพ์อิสระก็คือ มันเป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นทั่วโลก ตอนนี้อากำลังพูดถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแค่ในเกาหลีใต้ใหม่ แต่เมื่อเราคิดถึงในระดับเอเชีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา สิ่งนี้ก็ยังมีความหลากหลายมากขึ้น อันที่จริงมันเป็นการสร้างตลาดข้ามพรมแดน แม้ว่าจะโดนลูจุ่มจากไวรัสโคโรนา แต่งานเทศกาลหนังสือศิลปะก็ถูกจัดและเกิดขึ้นแล้วในหลายเมืองชั้นนำในเอเชีย ในส่วนนี้ เราจะได้เห็นชิ้นที่ว่าด้วยการเมืองจากฮ่องกง ซึ่งมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนไหวทางการเมือง เช่นเดียวกับเกาหลีที่เราได้เห็นพลวัตและความขัดแย้งทางสังคมที่ดุเดือดมากขึ้น สถานการณ์เหล่านี้เผยให้เห็นวิถีที่หลากหลายของสิ่งพิมพ์อิสระ ไม่ว่าจะเป็นการขยายความขัดแย้งหรือการหลีกเลี่ยงก็ตาม สิ่งพิมพ์อิสระส่วนใหญ่ถูกแทนตนด้วยหลากหลายวิธีการโต้ตอบต่อสังคมที่เราอยู่อาศัยกันทุกวันนี้ นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมการได้เห็นบรรดาเทศกาลหนังสือศิลปะที่มีสำนักพิมพ์อิสระจากหลากหลายประเทศเข้าร่วมจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ พวกเราเชื่อว่าเราสามารถใช้ชีวิตในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ในเทศกาลหนังสือศิลปะก็มีความชั่วคราวที่มีลักษณะหลากหลายต่างกันออกไป

B

ใช่เลย จริงๆ แล้ว แมวดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่เข้าครอบครองวัฒนธรรมนี้ แต่มันก็มีแมวหลากหลายรูปแบบ ไม่ใช่แค่รูปแบบเดียว แล้วก็ยังมีแมวหลายพันธุ์ด้วย ท่ามกลางเทศกาลหนังสือศิลปะหลายงานในกรุงโซล มีงานหนึ่งที่ชื่อว่า *Unlimited Edition* ด้วยพื้นที่จำกัดและคนปริมาณมหาศาลที่อยากเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลในแต่ละปี แน่หนอนว่ามีหลายคนเลยที่โดนตัดออก มองในแง่ดีก็คือแสดงให้เห็นว่ามีคนมากมายที่ต้องการทำหนังสือของตัวเอง และขณะเดียวกันมันก็สามารถคิดได้ว่าแนวคิดเชิงชายขอบกำลังผลิดอกออกผลในพื้นที่ที่เรามองว่าเป็นทางเลือก สิ่งที่น่าสนใจคือทีมที่ถูกตัดออกเหล่านั้น ก็มาทำแฟร์เล็กๆ ของตัวเองในพื้นที่ด้านนอกพิพิธภัณฑ์ที่งาน *Unlimited*

Edition จัดอยู่ เป็นการแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรม
นี้มีทั้งการแข่งขันและการแบ่งแยกความแตกต่าง

A

ถ้าอย่างนี้ มันจำเป็นไหมที่ต้องมีคลื่นความถี่ที่
กว้างมากพอจะรวมพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากพิสัย
การได้ยินเข้าไปด้วย?

B

ไม่ละ ไม่อย่างนั้นมันก็จะไม่มีความหมายอะไรเลย
พิสัยการได้ยินของเรามันจำกัด เราไม่สามารถ
ได้ยินคลื่นเสียงที่ต่ำมากๆ ที่โลมาหรือค้างคาว
ส่งออกมาได้ ในโลกที่เราอยู่กันทุกวันนี้ แถบคลื่น
ความถี่ของเราเองก็มีจำกัด ประสาทสัมผัสของเรา
ก็จำกัด ถ้าหากคุณใช้ความถี่เป็นการเปรียบเทียบ
คำตอบก็คือมันไม่มีความถี่ไหนเลยที่จะสร้าง
ความพึงพอใจให้กับปลาโลมา ค้างคาว และมนุษย์ได้
ในคลื่นเดียวกัน พวกเราทั้งหมดต่างไม่เหมือนกัน
เราเลือกหนังสือด้วยความปรารถนาและความต้องการ
ที่ต่างกันบางคนต้องการทดลองคุณลักษณะของ
ความเป็นหนังสือ หรือบางคนแค่อยากอ่าน
นิยายศิลปะกำลังภายในระหว่างทางไปกลับจากที่
ทำงาน มีบางคนต้องการกระจายประเด็นทางสังคม
ไปกับหนังสือ และยังมีกลุ่มคนบางจำพวกที่
ต้องการกระตุ้นและต้องการจับใจคนด้วยหนังสือ
ดังนั้น หนังสือจึงผ่านการวางแผน ผลิต และเผยแพร่
ในสนามทางความคิดของตนเอง และการตีพิมพ์
ด้วยตนเองนี่แหละที่ทำให้สนามทางความคิด
เหล่านั้นกลายเป็นจริงได้

A

พอมันเป็นจริงขึ้นมาแล้วมันดีหรือเปล่า?

B

ปฏิภพของคนที่ได้มาเจอสิ่งพิมพ์อิสระนั้นน่าสนใจ
ทีเดียว อันนี้เป็นหนังสือได้ด้วยหรือ? เนื้อหาเชิง
การคาดการณ์อนาคตแบบนี้ก็นำมาทำเป็นหนังสือ
หนังสือได้ด้วย? เราว่าเราเองก็วาดกราฟตีแบบนี้
ได้ละ มีปฏิภพหลายแบบเลย และคนส่วนใหญ่ก็
นึกภาพตัวเองเป็นนักเขียนของหนังสือเล่มนั้นๆ
พวกเราจะไม่คิดอย่างนั้นกับหนังสือที่ติดอันดับขาย
ดีในร้านหนังสือใหญ่ๆ หรือไม่ใช่ไหม? ความจริง
ก็คือ ผู้ชายยังคงเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรม

สิ่งพิมพ์ในประเทศเกาหลี พวกเราเลยจำเป็น
อย่างมากที่จะต้องรับฟังและเปิดกว้างสู่เรื่องราวที่มี
ความหลากหลาย และเราคิดว่าพวกเราพร้อมแล้ว
สำหรับเรื่องต่างๆ ทั้งคนชายขอบในสังคม ผู้หญิง
ผู้ลี้ภัย และอื่นๆ ยังมีคนอีกมากมายที่เราต้องฟัง
เราคิดว่าบทบาทสำคัญของการตีพิมพ์อิสระคือ
การขยายเสียงของผู้คนที่มักถูกมองข้ามในสังคม
ที่มีเสียงที่เบากว่า และเมื่อทำตรงส่วนนั้นได้
ระดับหนึ่งแล้ว เราค่อยมาให้ความสนใจต่อสิ่งอื่น

A

หมายความว่าอะไร?

B

สื่อเดียวที่จะทำให้จินตนาการของคุณเป็นจริง
ขึ้นมาได้อาจจะเป็นสื่อสิ่งการตีพิมพ์ และหนังสือ
มักจะเป็นความจริงที่กว้างไกลไปกว่าสิ่งที่เรา
จินตนาการไว้เสมอ ตัวอย่างเช่น เมื่อมีสักคนหนึ่ง
วางแผนจะทำหนังสือ มันมักจะมีรูปร่างของหนังสือ
ที่พวกเขาจินตนาการไว้เพราะการทำหนังสือคือ
เรื่องของการเลือกสรร และสิ่งที่ถูกเลือกให้ได้ไปต่อ
เหล่านี้ถูกนำมาประกอบร่างกันกลายเป็นหนังสือ
แต่ถ้าหากคุณไปดูหนังสือที่ออกมาจากโรงพิมพ์
คุณจะได้เห็นว่าหนังสือพวกนั้นไปไกลกว่าที่
จินตนาการไว้เสมอ ซึ่งเราไม่ได้เห็นว่ามันเป็น
ข้อผิดพลาดแน่นอนว่ามันจะไม่เกิดขึ้นถ้าหาก
คุณเป็นสำนักพิมพ์ขนาดใหญ่ที่ผลิตหนังสือเป็น
จำนวนมากๆ ต่อเดือน แต่ถ้าหากคุณพิมพ์หนังสือ
กับโรงพิมพ์ขนาดเล็กด้วยเงินเพียง 300 ดอลลาร์
คุณจะได้ใจได้เลยว่าเรากำลังหมายถึงอะไร

เราได้เห็น ได้สัมผัส ได้รับรู้ ได้รู้สึก นี่ไม่ใช่เหตุ
บังเอิญ เรื่องบังเอิญคือการทำที่เราอยุ่ใน
ขอบเขตแห่งการรับรู้ ความไม่ตั้งใจที่เกิดขึ้นบน
ขอบเขตที่เรายังสามารถเข้าใจมันได้ แต่ในพื้นที่อื่น
ที่นอกเหนือจากพิสัยของการได้ยินนั้น แตกต่าง
ออกไปอย่างสิ้นเชิงตัวอย่างง่ายๆ ถ้าหากคุณอ่าน
หนังสือภาษาเกาหลี โดยสมมุติว่าคุณพูดเกาหลีไม่ได้
แปลว่าคุณถูกดึงดู้อย่างรุนแรง ชัดเจนเลยว่ามัน
เป็นหนังสือที่คุณอ่านไม่ออกหรือจะเข้าใจได้ แต่
คุณก็ทำความเข้าใจได้ด้วยวิธีที่ต่างออกไป ถ้าลอง

ผลึกประเด็นนี้ให้ไปไกลขึ้นอีก คิดว่าพวกเราสามารถตั้งสมมติฐานตามนี้ได้ คือไม่ว่าจะเป็นชุมชนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือบริบทอย่างสิ้นเชิง หรือแม้ว่ามันจะเป็นวัตถุฉลาดล้ำจากนอกโลก มันก็ยังมีความเป็นไปได้ว่าเราจะยังพูดคุยเรื่องหนังสือเล่มหนึ่งกันได้ตราบใดที่วัตถุหรือชุมชนนั้นมีอวัยวะรับความรู้สึก มันฟังดูตลกอะนะ?

เมื่อไม่นานมานี้เราได้อ่านหนังสือชื่อ *ดาวซานถ์อุบัติการณ์สงครามล้างโลก (The Three-body Problem)* เขียนโดยนักเขียนไซไฟชาวจีน หลิวฉือซิน (Liu Cixin) ในหนังสือจะมีฉากหนึ่งที่มีการส่งวัสดุ 11 มิติจากอวกาศมายังโลก เราจินตนาการไม่ออกว่าทั้ง 11 มิติเป็นอย่างไร แม้แต่วัสดุขนาดเล็กระดับนาโน ถ้าหากมันถูกคลี่ออกมามันก็สามารถขยายไปสู่พื้นที่เป็นอนันต์ได้ บางอย่างอาจส่งผลกระทบต่อเราได้มากกว่าในระดับสามมิติ สิ่งพิมพ์อิสระคือสื่อกลางที่พบกับเราในวิถีที่แปลกประหลาด ในพื้นที่ที่เราไม่อาจเข้าใจและหยั่งถึงได้ เราคิดว่าพวกเราจะต้องทดลองในวิถีนี้กันอีกเยอะ เราว่าการตีพิมพ์อิสระคือที่ที่ความรอบรู้ตามขนบเดิมเกี่ยวกับหนังสือเริ่มเสื่อมสลายและดูจากความศักดิ์สิทธิ์และความสำคัญของหนังสือในสังคมของเรา ถ้าหากภารกิจนี้ประสบความสำเร็จ พวกเราจะสามารถสัมผัสประสบการณ์แห่งชัยชนะมากมายในพื้นที่ต่างๆ ของสังคม

A

คุณเป็นคนมองโลกในแง่ดีมาก เราเริ่มคุยกันด้วยเรื่องการตีพิมพ์อิสระ แต่เราคิดว่าจบด้วยสิ่งที่คุณขำไปไกลกว่านั้น ขอขอบคุณมากที่เสียสละเวลาในวันนี้

B

ที่จริงแล้วเราไม่ใช่คนมองโลกในแง่ดี แต่เราก็ชอบที่จะจินตนาการเช่นนั้นมากกว่า ขอขอบคุณเช่นกันสำหรับความตั้งใจในการทำงานของคุณในวันนี้

Text By

Kyung Yong LIM

Kyung Yong LIM studied film studies and film producing at the Korea National University of Arts and Korea Academy of Film Arts. He co-founded a publishing house, mediabus in 2007. Then in 2010, he co-founded The Book Society, a bookshop and project space where he has promoted books on art and independent publications on various subjects with Helen Jungeyon Ku. He has curated some exhibitions and projects about publishing, including *Xerox Project* (Namjune Paik Art Center, 2015), *Artists' Documents: Art, Typography and Collaboration* (co-curated, National Museum of Modern and Contemporary Art, 2016), and Seoul Mediacity Biennale 2018 (Co-director, Seoul Museum of Art, 2018). He has also translated some books including *Post-Digital Print* (Alessandro Ludovico, Mediabus, 2017).

Design By

Shin Shin

Shin Shin is Haeok Shin and Donghyeok Shin, a graphic design studio based in Seoul, Korea. They both studied at Dankook University, and have worked together in the fields of art and culture area, collaborating in partnership with curators, editors, artists and institutions since 2008. They are continuing in parallel with self-initiated projects as well as participating in various exhibitions. Haeok is currently graduated from the Yale School of Art with an MFA in Graphic Design and Donghyeok teaches Graphic Design at Konkuk University and etc.

Translation By

Kamol Karn Kosolkarn

Kamol Karn Kosolkarn is a professional editor and writer in the field of culture and design industry in Thailand. With over 10 years of experience, her articles and research studies have been published among local publishers including Wallpaper* (Thailand edition), The Momentum and TCDC (Thailand Creative & Design Center). Currently, Kamol Karn is a content designer at Cadson Demak, a type foundry in Thailand.

Thai Layout Design By

Setapa Prommolmard

บทสนทนาระหว่าง A และ B

เขียนโดย

อิม คยองยง (Kyung Yong LIM)

อิม คยองยง จบการศึกษาด้านภาพยนตร์และการผลิตภาพยนตร์จากมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติเกาหลี (Korea National University of Arts) และสถาบันศิลปะภาพยนตร์เกาหลี (Korea Academy of Film Arts) เขาเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสำนักพิมพ์ Mediabus ในปี 2550 และร่วมก่อตั้งร้านหนังสือ The Book Society กับ เฮเลน จองยอน กู (Helen Jungeyon Ku) ในปี 2553 นำเสนอหนังสือศิลปะและสิ่งพิมพ์อิสระตามประเด็นที่หลากหลาย อิมจัดนิทรรศการและมีโปรเจกต์มากมายเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ โปรเจกต์ *Xerox Project* (จัดแสดงที่สถาบันศิลปะ Namjune Paik Art Center, 2558) *Artists' Documents: Art, Typography and Collaboration* (ภัณฑารักษ์ร่วม, จัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ National Museum of Modern and Contemporary Art, 2559) Seoul Mediacity Biennale 2561 (อำนวยการโครงการร่วม, จัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ Seoul Museum of Art, 2561) นอกจากนี้เขายังแปลหนังสือเรื่อง *Post-Digital Print* (เขียนโดย Alessandro Ludovico, สำนักพิมพ์ Mediabus, 2560).

ออกแบบบทความภาษาอังกฤษโดย

Shin Shin

สตูดิโอออกแบบกราฟิกจากกรุงโซล เกาหลีใต้ ก่อตั้งโดย แฮอ็อก ชิน (Haeok Shin) และ ดงฮยอก ชิน (Donghyeok Shin) ทั้งสองคนจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย Dankook และได้ทำงานร่วมกันในแวดวงศิลปะและวัฒนธรรม โดยร่วมมือกับภัณฑารักษ์ บรรณาธิการ ศิลปิน และสถาบันต่างๆ มาตั้งแต่ปี 2551 พวกเขายังคงทำโปรเจกต์ที่ริเริ่มด้วยตัวเองควบคู่ไปกับการมีส่วนร่วมกับการนิทรรศการต่างๆ ปัจจุบัน แฮอ็อก จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขากราฟิกดีไซน์ จากสถาบัน Yale School of Art และ ดงฮยอก เป็นอาจารย์สอนการออกแบบกราฟิกอยู่ที่มหาวิทยาลัยคอนกุก (Konkuk University)

แปลโดย

กมลกานต์ โกศลกาญจน์

กมลกานต์ โกศลกาญจน์ เป็นนักเขียนด้านการออกแบบและวัฒนธรรม ผลงานเขียนได้รับการตีพิมพ์ในสื่อหลายรูปแบบ อาทิ นิตยสารวอลเปเปอร์ (ฉบับภาษาไทย) เว็บไซต์ เดอะโมเมนต์ และพื้นที่ออนไลน์ของศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ปัจจุบันกมลกานต์เป็นนักออกแบบเนื้อหาที่บริษัท คัดสรร ดีมาก

ออกแบบบทความภาษาไทยโดย

ศีตภา พรหมมลมาศ

This written idea is a part of) **Open Access** (, a communal digital editorial project which advocates independent publishing as a means of knowledge production and circulation. The project resulted in original research-based downloadable PDFs in English, with Thai translations. Each text is designed in a unique layout within the shared A4 PDF file format. These open access texts were developed by the BKKABF CO-OP members within the expanded field of editorials, with support from the wider community of friends and collaborators. The project stems from ongoing conversations between the BKKABF team and contributors/members since the Contribution Period in April 2020.

The written ideas are contributed by

Meantime ^{SG}

^{TW} White Fungus

Justin Zhuang ^{SG}

^{KR} Kyung Yong Lim

Display Distribute ^{HK}
and Nihaal Faizal ^{IN}

^{TW} Fotobook DUMMIES Day

D-E-A-L ^{BL}

TH ทราย | soi

hosted by
the BANGKOK ART
BOOK FAIR

BKKABF

with research
support from

**OPEN
FIELD**

as a part of the

Online Festival 2020.

) Open Access (คือโปรเจกต์บทความดิจิทัลที่ส่งเสริมการตีพิมพ์แบบอิสระในฐานะสื่อการผลิต และการกระจายความรู้ ผลลัพธ์ของโปรเจกต์ออกมาเป็นบทความเชิงวิจัยชิ้นใหม่ในรูปแบบของไฟล์ PDF ที่เปิดให้ดาวน์โหลดฟรีทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่บทความได้รับการออกแบบให้มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่สอดคล้องกับเนื้อหาและสามารถแชร์ได้ในรูปแบบของไฟล์ PDF ขนาดพิมพ์ A4 บทความเชิงวิจัยเหล่านี้จัดทำโดยสมาชิก BKKABF CO-OP ที่ทำงานอยู่ในแขนงที่เกี่ยวข้องกับการเขียน และผลิตเนื้อหา บนแนวคิดการเปิดให้เข้าถึงอย่างเสรี (open access publishing) โดยได้รับการช่วยเหลือ และสนับสนุนในด้านต่างๆ จากเพื่อนสมาชิกและผู้ร่วมงานของชุมชน Open Access เป็นผลผลิตจากการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างทีม BKKABF และ Contributors/Members ที่เริ่มมาตั้งแต่ในช่วง Contribution Period ในเดือนเมษายน 2563

ความคิดที่ถ่ายทอดผ่านตัวอักษรเหล่านี้สร้างสรรค์โดย

Meantime ^{SG}

^{TW} White Fungus

จัสติน จ๋วง ^{SG}

^{KR} อิม คยองยง

Display Distribute ^{HK}

และ นิฮาล ไฟซาล ^{IN}

^{TW} Fotobook DUMMIES Day

D-E-A-L ^{BL}

TH ซอย | soi

จัดโดย
the BANGKOK ART
BOOK FAIR
BKKABF

ได้รับการสนับสนุน
ส่วนการวิจัยโดย
OPEN
FIELD

ในฐานะส่วนหนึ่ง
ของเทศกาล

Online Festival 2020.

บทความเหล่านี้เปิดให้เข้าถึงและส่งต่ออย่างเสรีได้ภายใต้ลิขสิทธิ์ Creative Commons license CC BY-NC-ND 4.